

Busquen un cotxe sota una esllavissada

Roques de grans dimensions sepulren la carretera a Castell de Mur, al Pallars Jussà

Les roques van colgar la LV-9124 ■ BOMBERS

Josep M. Lahuerta. Soci de Bellfruit, premi a la millor poma golden

“Apostem per la qualitat i per un producte regular any rere any”

ni una gota més!

HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
 Mòb. 678 323 938 - antoni.pages@telefonica.net

EL PUNT AVUI+

Edició de Lleida

1,20€

DIMARTS • 17 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14609 - AVUI / Any XL. Núm. 13479 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Planten cara

OFENSIVA • Junqueras, Sànchez i Cuixart defensen el procés davant el jutge Llarena i en denuncien la criminalització **TRAPERO** • El major declara que es va posar a les ordres del TSJC el dia de la DUI

“ Defensar la independència de Catalunya i promoure-la és plenament legal

“ Vostè no pot ser jutge i víctima del procés [al jutge Llarena]. Aquesta instrucció és injusta

“ S'està criminalitzant la protesta pacífica. L'única violència que hi va haver l'1 d'octubre va ser la policial

NACIONAL

P18-20

L'elaboració d'una paella, ahir al matí, en un dels estands de la fira ■ JUANMA RAMOS

L'Alimentaria més gran

El saló enceta una nova edició amb els ulls posats en el menjar del futur

Nacional

P10

ERC apressa JxCat a formar govern

Nacional

P12

El PP reitera que no es va gastar diner públic l'1-0

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Cata... què?

Quan Carles Puigdemont era redactor en cap d'El Punt, va entregar a La Campana l'original del llibre *Cata... què?*,

amb el qual, en l'era abans d'internet, pretenia explicar com veia Catalunya la premsa internacional. El qui 12 anys més tard, ja en el món xarxalitzat –neologisme emprat per ell mateix–, seria 130è president de la Generalitat, acabava el llibre amb les paraules que segueixen: "Des del 1926 Catalunya ha ocupat un lloc a la premsa fonamentalment com a causa nacional disminuïda, oprimida, entebancada per una cultura políticament poderosa que pretenia anul·lar-la. Però també és cert que el món de fora ens ha mirat més temps com un poble oprimat pel franquisme que no com un poble en democràcia, i això encara desequilibra la balança. Com s'equilibrarà? Què en traurem, d'aquí a una vintena d'anys, d'haver tingut un procés democràtic tan llarg com el procés totalitari? Quina és la imatge que podrem projectar,

Europa no vol saber res d'independències, però la lluita pels drets civils és una carta guanyadora

si ja no serem més als ulls del món aquella nació oprimida que va lluitar per la democràcia i la recuperació nacional? La resposta, no ens enganyem, és, com sempre, a casa nostra." Llegit ara fa, com a mínim, pensar. Perquè la imatge que torna a projectar Catalunya al món, malgrat estar en democràcia, torna a ser la de la "causa nacional disminuïda, oprimida, entebancada per una cultura políticament poderosa" que pretén anul·lar-la. I Puigdemont ho sap. Sap que una independència no és vista amb simpatia ni per la premsa ni per la xarxalitat europea. Però que la lluita pels drets civils polítics, en canvi, és una carta guanyadora al món lliure. I per això la vol jugar fins al final. I encara més en un món en què no cal anar a hemeroteques per buscar retalls de diaris, sinó en el de la immediatesa comunicativa multimèdia i sense fronteres. I aquesta lluita pels drets civils i polítics, el sacrifici dels presos i els exiliats, ha de servir almenys per legitimar d'una vegada la voluntat de sobirania de Catalunya i guanyar-la d'una vegada.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

“Us volem a casa”

Una manifestació en favor de l'excarceració dels presos polítics i el retorn dels exiliats? Allà em tenen. Vaig fer el viatge a Barcelona amb tren. A Premià ja no podia acollir més passatgers, i faltava passar pel Masnou, Badalona... En dia feiner, aquesta gent estampada emetria protestes contra Renfe. Avui accepten totes les incomoditats amb bon humor. Els somriures de la *revolució* encara tenen recorregut, com es diu ara. Les manifestacions que aquesta *revolució* ha generat han estat un bon negoci per a l'empresa estatal ferroviària, sobretot en diumenges i festius, que són els dies més fluixos. S'acostuma a dir que no s'hi ha trencat mai cap papera. Hauríem d'afegir que els que hi van amb tren satisfan el bitllet. El dia que s'hi uneixin els que se salten els controls la independència serà un fet i tindrem els presos a casa.

Vaig sospesar dues opcions: baixar a plaça de Catalunya i agafar el metro fins a Paral·lel o a Poble-sec, per veure la capçalera de la manifestació, o baixar a Sants i situar-me'n a la cua. Els polítics que porten la pancarta inicial

“A la manifestació en favor de la llibertat dels presos polítics

els tinc molt vistos, i vaig baixar a Sants. Gent de totes les edats. Molts joves. Al tren no hi havia joves. Al metro, tampoc. Com es desplacen? Per via virtual i telemàtica? Els mòbils, tenen una aplicació viatgera? A la plaça d'Espanya, un grup de gent ha vingut des de Múrcia, on des de fa mesos mantenen una lluita contra el pas agressiu d'un tren. A principi d'octubre van ser colpejats per la policia. Va ser l'octubre de les càrregues policials.

Deploro l'absència dels socialistes catalans i de l'antic PSUC, avui més que mai. Avui no es tracta d'independència sinó de justícia i democràcia,

de col·legues de professió empresonats i exiliats per la repressió. Conec representants d'aquell moviment integrat al PSC que es diu o s'havia dit "cristians pel socialisme". Si no compleixen el precepte evangèlic de "visitar els presos" perquè Madrid cau lluny, no es podrien unir almenys a una manifestació que en reclama la llibertat a Barcelona? No en celebraran l'alliberament, si s'arriba a produir? Es veu que no es volen fotografiar amb segons qui, tenen por de ser confosos amb l'independentisme. Quan es manifesten amb el PP, Ciutadans o Societat Civil Catalana no exterioritzen tants escrúpols. No els agrada l'expressió *presos polítics*. Prefereixen *polítics presos*, però tampoc no en reclamen la llibertat ni els visiten. *Lladres presos* o *presos lladres* seria el mateix. Hi ha tants lladres polítics o polítics lladres a qui s'hauria de reclamar presó... "Soraya, enana, balla la sardana". És una animalada, però no els fa gràcia? No els fa gràcia res.

Impossible arribar a les Tres Xemenes, on es tanca l'acte. A Sants, i cap a casa. Us volem a casa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatés (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/12a3fs>

A la tres

Pepa Masó / pmaso@elpuntavui.cat @ppamaso

Assimilar el dia a dia

Vivim uns temps excepcionals i, malgrat que en ocasions ens pugui semblar el contrari, les coses passen a tal velocitat que cada cop és més difícil assimilar el que està succeint, amb tot el que representa. Quan encara no havien passat ni 24 hores de la multitudinària manifestació que reclamava la llibertat dels presos i les preses, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart declaraven davant del jutge Llarena ara ja com a processats. Casualitats –o no– de la vida, just el dia que es complien sis mesos del seu empresonament. També ho va fer el vicepresident Junqueras, i al llarg d'aquesta setmana ho faran Forn, Turull, Rull, Romeva, Forcadell i Bassa. El clam de milers i milers de persones –al carrer sí, però sobretot, i cal no oblidar-ho, a les urnes– queda novament esmorteït davant la crua realitat, desproporcionada i repressiva, d'un Estat que vol anul·lar, que vol criminalitzar el movi-

“Volen imposar el seu relat, un fals relat que s'anirà desmuntant a força de realitat i veritats

ment independentista i que manté empresonades nou persones i n'ha fet marxar a l'exili cinc més, pel que pensen, vulnerant els seus drets polítics i també els de les persones que les van votar. Com era d'esperar, des de La Moncloa es va voler treure importància a la magnitud de la protesta, asse-

gurant que havia fracassat. Fins i tot la televisió més espanyola, la pública, es va preocupar més d'informar abans d'una manifestació de caçadors que reivindicaven el seu estil de vida i d'una protesta d'antiavortista, que de mostrar la imatge d'una plaça d'Espanya i una avinguda Paral·lel plena a vessar reclamant la llibertat dels presos polítics. Volen imposar el seu relat, un fals relat que s'anirà desmuntant a força de realitats i veritats. Com ha passat amb el ministre Montoro, que ha hagut de reconèixer novament, i a desgrat, que no es va destinar “ni un euro” públic a l'organització de l'1-O, cosa que ha sentit reiteradament el jutge Llarena dels processats. Van surant les mentides, però segueixin impassibles amb el seu fals relat abonat per una Justícia que els està fent la feina, encara que sigui retorçant les lleis. A veure què ens espera el dia d'avui, i que puguem assimilar-ho.

EDITORIAL

A Síria toca diàleg i no més bombes

L'atac liderat pels Estats Units –amb la col·laboració de França i el Regne Unit– sobre algunes posicions sirianes han permès a Donald Trump proclamar l'acompliment de les vehements amenaces anunciades. Però caldrà veure si servirà per a gaire més. Els 110 míssils llançats des de vaixells de la Mediterrània contra tres objectius concrets en instal·lacions del govern de Baixar al-Assad no sembla que hagin produït cap daltabaix en les forces del règim. Existeixen prou incògnites sobre l'abast real de l'atac químic contra la població de Duma –que justifiquen l'acció dels aliats– i sobretot sobre l'autoria. Per això la precipitació dels EUA ha suposat la denúncia de Rússia sobre la il·legalitat des del punt de vista del dret internacional.

Que el govern d'Al-Assad ha comès una multitud d'atrocitats durant la cruenta guerra que devasta Síria és una evidència. Amb armes químiques o sense, és igual de reprovable. Però el país necessita ara un procés de negociació, i no més bombes. La política dels EUA a Síria ha estat erràtica, amb una intervenció inicial plena de dubtes. Ara la guerra civil siriana s'ha convertit també en un conflicte mundial d'interessos en què els EUA i els seus aliats occidentals, Rússia, l'Iran, Turquia i, per descomptat, Israel hi prenen part. La qual cosa fa encara més delicada i explosiva qualsevol actuació a la zona. La pressió internacional és imprescindible. Però un atac amb míssils com el dels EUA sembla més un moviment d'escacs pensat en paràmetres polítics i d'imatge de Trump, i per tal d'acontermentar socis com Israel, que no pas una acció per aturar una guerra que Al-Assad i els seus aliats, capitanejats per Rússia, estan en disposició de guanyar però a costa de reduir a cendres bona part del país.

De reüll

Marga Moreno

Clàssics per reflexionar

Al cine negre ens diuen que quan es comet un crim cal començar per esbrinar qui en surt beneficiat. Els clàssics del terror també expliquen que el diable barreja veritat i mentida per confondre'ns. Segurament és que no en sabem prou, i que tot això de la piràmide poblacional ens sona a egipci antic, però hi ha indicis que alguna cosa no acaba d'anar a l'hora en el discurs que el govern del PP ens vol vendre al voltant de les pensions. Amb les quatre regles podem entendre que cada cop hi ha menys gent cotitzant i ingressant menys diners al sistema i que,

Cal analitzar bé les propostes i vigilar qui en surt molt beneficiat

ahora, creix la longevitat de la població. Amb aquestes premisses, però, s'està construint un panorama apocalíptic que deriva inexorablement en una reducció progressiva de les prestacions. Potser no en sabem prou, d'economia, ni de demografia, però de drets sí que en sabem una mica, i

cal mirar, sense conspiranoies, però sense badar, si hi ha algú que en surt molt beneficiat. Si els plans diguem-ne tecnòcrates avancen, qui en tirarà bon tros a l'olla serà la banca. Ara que s'ha vist que els plans de pensions no rendeixen gaire, es volen posar de moda les rendes vitalícies: allò de donar el pis al banc, sovint el mateix al qui l'hi hem pagat de sobres via hipoteca, a canvi d'un complement a la pensió. Si es popularitza, hi haurà una forta descapitalització de la classe mitjana en favor dels de sempre. Potser és que no en sabem prou, d'algunes matèries, potser és que hem vist moltes pel·lícules...

Les cares de la notícia

MARE D'UN DELS JOVES D'ALTSASU

Bel Pozueta

Coratge i justícia

Les mares dels vuit joves d'Altsasu jutjats per terrorisme no s'han cansat de denunciar la situació dels seus fills, tres d'ells a la presó des de fa 520 dies, i han liderat sense descans les mobilitzacions en demanda de justícia per als joves, que s'enfronten a penes de 50 anys de presó.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

Gaspar Hernández

Escriptor en creixement

El periodista i escriptor garrotxí és prou conegut per *L'ofici de viure*, programa radiofònic i televisiu que ofereix eines per al benestar emocional i el creixement personal. Però Hernández és també un escriptor en creixement, com ho demostra la seva tercera novel·la, *La dona que no sabia plorar*.

ENTRENADOR DEL MANCHESTER CITY

Pep Guardiola

Setena lliga

El tècnic de Santpedor, dies després de l'amargor per l'eliminació de City en la Champions, ha conquerit la seva primera Premier League, la seva setena lliga com a entrenador d'elit en nou temporades. Guardiola ja sap el que és guanyar a Anglaterra, Alemanya i Espanya, i ja suma ja 23 títols.

Tal dia com avui fa...

1 any

Nou desafiament

Corea del Nord desafia els EUA. El llançament fallit d'un altre projectil nuclear coincideix amb la visita a Corea del vicepresident Mike Pence.

10 anys

La sequera

Els regants de l'Ebre s'oposen ara a les obres. El conseller Francesc Baltasar afirma que l'Estat pagarà el minitransvasament.

20 anys

Escoltes a HB

El govern espanyol admet que les suposades escoltes il·legals a HB van ser un "error", però no està disposat a acceptar que s'obri una crisi de govern.

Full de ruta

Miquel Riera

Ens en sortirem

Ho canten els Obeses i és profecia: "Ens en sortirem, malgrat que sembli que, de fet, ningú ens entén. Mentre quedi algú dempeus que hi confii cegament, m'has de creure si et dic que ens en sortirem." Arnau Tordera i la seva banda han fet un himne que és tot un homenatge a l'1 d'octubre i a la bona gent del procés. Un cant d'optimisme titulat *Ens en sortirem*, inclòs en el seu últim disc, *Fills de les estrelles*, que acaba de sortir i que, segons ha explicat el conseller de Cultura, Lluís Puig, a Twitter, va emocionar el president Puigdemont quan el va escoltar per primer cop ara fa uns dies. "Quina gran banda sonora del nostre procés!", va dir Puigdemont en sentir la cançó. Optimisme per la vena en aquests dies complicats, amb els nostres polítics empresonats o exiliats, i els màxims dirigents d'Interior i dels Mossos d'Esquadra amenaçats amb elevades penes de presó.

"Ens en sortirem. M'has de creure si et dic que ens en sortirem." Ho canten els Obeses i és profecia. Creieu-vos-ho.

L'Estat no s'atura davant res, però el poble tampoc s'arronsa davant les dificultats, com ho va demostrar a bastament aquest diumenge a Barcelona. Milers de catalans van tornar a dir-li, a l'Estat, que té un greu problema a Catalunya i que aquest problema no s'acabarà ni amb tota la repressió del món. Tot el contrari, com més repressió, com més impediments, com més autoritarisme, més fermesa, més reacció i més que serem. Aquí i, sobretot, a fora, on fa temps que molta gent, i molts dirigents polítics, comencen a veure la veritable màscara reaccionària i antidemocràtica de la ultradreta que governa l'Estat. També cauen cares, però més a poc a poc, malauradament, entre els espanyols, abduïts per uns mitjans de comunicació que tergiversen, menteixen i amaguen la veritat sobre el cas català. Només s'han de repassar els diaris de Madrid i els principals digitals d'aquest diumenge i d'ahir per constatar-ne de nou l'evidència. Vergonya periodística.

"Ens en sortirem. M'has de creure si et dic que ens en sortirem." Ho canten els Obeses i és profecia. Creieu-vos-ho.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

El primer vampir nacional

Es tracta del primer vampir català i, probablement, universal. Era empordanès, resident a Llers i de cognom Estruc. La llengua catalana no només va ser la primera postillatina en què va escriure's ciència i filosofia, sinó que ha estat el primer idioma parlat per un hematòfag. El de Llers va ser segles anterior, d'entre els indígenes, als dips, els gossos vampir de Prasdip (Baix Camp), cèlebres gràcies a *Les històries naturals* (1960) de Joan Peruchó; altrament, si comparem Estruc amb els forans, va viure segles abans d'*El vampir* (1819) John W. Polidori, metge i amic de Lord Byron; i encara més de Vlad Tepes, el *Dràcula* (1897) de l'irlandès Bram Stoker. Com que som a l'any del cinquantenari del decés de Carles Fages de Climent, mort el 1968, en honor seu evocuem aquest Montoro dels hematies, perquè un dels aspectes populars del poeta és el d'haver incorporat a la lírica éssers extrasensorials de l'Empordà com les bruixes de Llers i els bruixots de Palau-saverdera.

EL PRIMER HEMATÒFIL DEL MÓN va habitar el castell de Llers, és a dir que va ser veí de les bruixes remotes que van generar les

nissagues de na Codonya o de na Brutolla, mitificades per Fages. El comte Arnald (o Guifred) Estruc s'havia fet un prestigi lluitant contra els moros al segle XII, i va combatre a les Navas de Tolosa, batalla preparada pel també empordanès i templer Dalmau de Creixell. Molt oportunament aquest Arnallí Estruccionis hauria participat en la batalla de Tortosa: si guanyaven tots gaudirien del posterior "repartiment", del qual ell n'hauria obtingut el castell esmentat.

DUES "VIDES" ACCIDENTADES d'Estruc: d'origen jueu, casat amb Arnaldeta i ama-

gat al call de Girona. O possible càtar fugitiu de les massacres franceses. Convertit a la fe romana, es va girar com un mitjó i va perseguir bruixes, jueus i càtars (pagans i heretges). Hauria mort, depèn: assassinat per un seu capità ofès per haver estat rebutjat per Núria, la filla d'Estruc; o bé per la maledicció d'unes bruixes que havia fet torturar i cremar. Mal mort, ressuscitava i terroritzava homes i velles, i copulava amb noies. Les diverses llegendes documentades ho obvien però el cert és que l'Estruc rediviu no patia xerodèrmia -fòbia a la llum-, presentava la cara rejuvenida i, a més, -coses de la ultratomba mal resolta- ressuscitava amb un carall esplèndid. Com el dels monstres de la nòmina clàssica i cristiana, que se sol mantenir a l'ombra i res no es diu, posem, dels radiants engonals del Minotaure, o dels dracs de Sant Jordi o de Banyoles. El Nosferatu de Llers fornicava frenèticament amb les joves; això sí: les prenyades parien petits monstres que, com els grèmlins, morien al veure la llum. Aquest defici no va acabar fins que, segons, una monja vella li va clavar la clàssica estaca al cor, o quan un jueu de la comarca va sotmetre'l a un espès ritual cabalístic.

“Estruc presentava -coses de la ultratomba mal resolta- un carall esplèndid

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

CDR i fals terrorisme

■ No hi ha més terrorisme que el de l'Estat quan obliga els jutges a interpretar situacions de no-violència com a actes violents, banalitzant el que no s'adiu amb la realitat. Els comitès de defensa de la república no són violents, perquè tallar carreteres, cremar pneumàtics i cridar llibertat res té a veure amb el terrorisme ni la paraula rebel·lió. Aquests termes venen a la resta de l'estat, sobretot quan per televisió es passen imatges de violència extrema que corresponen a altres indrets del planeta, això no importa, el que és important per a ells és crear un clima d'odi vers Catalunya. Un pot estar d'acord o no estar-hi amb les accions dels CDR, però d'això a mentir, és propi d'aquells que ignoren la paraula dignitat, un fet repugnant i execrable. El govern de l'Estat sota l'aixopluc

d'una monarquia que té els dies comptats, en comptes de dialogar, de cercar camins de viabilitat política per arribar a acords, l'únic que fa és encabrir les parts contraposades amb el procés per tal de poder aplicar doctrines de defensa basades en la mentida i la prevaricació, com etiquetar les manifestacions passives com actes violents sota l'epítet de terrorisme i rebel·lió.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llob.)

On és Alcalá-Meco?

■ Apreciat diari, per primera vegada escric a aquesta secció. Soc lectora des del primer número del diari *Avui* i fins avui, malgrat algunes diferències, mai no hi he escrit cap carta. Però crec avui que he de fer constar la meua indignació i dir-vos que vaig observant que quan us dirigiu als presos polítics i con-

cretament el dia 6 d'abril per a mi ha sigut flagrant i això que soc ferma admiradora d'en Xevi Xirgo. A l'escrit *Quina plantofada* comenta els presos polítics d'Estremera i Soto del Real. On és Alcalá-Meco? Espero alguna rectificació o comentari.

GLÒRIA GARCIA I FORASTIER
Barcelona

Mirar endavant

■ El tramvia ha estat fins fa poc una bona opció com a transport urbà no contaminant. Però el progrés no té aturador i tot allò que un dia va ser un gran avenç acaba esdevenint obsolet, com és el cas del fax, dels VHS o... del tramvia. Els temps canvien! Avui hem de mirar cap al futur en comptes de badar contemplat el passat. Mentre els col·lectius conservadors, sempre lents de reflexos, encara no veuen res més enllà

del tramvia, als països espavilats ja s'està obrint pas ràpidament l'autobús elèctric. Modernitat versus fonamentalisme. S'ha acabat mirar enrere. Mirem endavant d'una vegada! Ah! I mentrestant cal donar moltes, moltes gràcies als regidors que ens han evitat el tramdesastre.

ALFONS BOSCH
Cervelló (Baix Llobregat)

És normal que...

■ ... nou persones siguin a la presó per un referèndum? Ho és que la violència es faci servir de jòquer? Ho és que un llaç groc sigui ofensiu? Ho és privar del dret a ésser elegit president qui els té tots (els drets)? Ho és dir que posar una querrela per aquest motiu és tocar el voraviu? Ho és considerar terroristes els CDR? És normal que quasi res no sigui normal?

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

La frase del dia

“[Al jutge Llarena] No pot ser jutge i víctima”

Jordi Sánchez, DIPUTAT DE JXCAT I EXPRESIDENT DE L'ANC

Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

Decolorar el cinturó

He renunciat a entendre res del procés. Que facin el que vulguin i ja ens avisaran. La decepció és el fruit de reflexionar sobre per què no vam fer el que tocava quan tocava i per què ara fem el que fem, o dit d'altra manera, per què no fem el que hauríem de fer, o encara dit d'una darrera manera: per què no fem alguna cosa? Que consti que aquest accentuat sentit del no entendre-hi ben bé res no m'ha eximit de continuar lluitant per fer realitat l'aspiració d'assolir un estat propi.

NO ESTEM EN EL MILLOR MOMENT per assolir el nostre objectiu. Els partidaris de la independència continuem sent aquells dos milions i escaig que des de fa sis anys ens trobem arreu. No tenim, doncs, la majoria social del país, però els partidaris de la unitat del Regne d'Espanya tampoc. Estem en taules. Els polítics parlen d'“eixamplar la base social”, cosa que per a ells vol dir convèncer els comuns que facin un front unitari amb l'independentisme. N'hi ha que tenen tanta fe que fins i tot pensen que els socialistes d'Iceta faran el tomb; quan en realitat el que resta del PSC és una causa perduda comandada per uns perduts sense causa. La base social no són ni partits, ni sindicats, ni associacions, ni res que tingui una obediència deguda. La base social són persones a les quals cal convèncer una per una. La voluntat de voler un nou país i lluitar per aconseguir-lo és una decisió personal, que neix del convenciment que hom és un subjecte polític i que com a tal pot canviar el món.

CATALUNYA PODRIA SER INDEPENDENT sense un 51% de persones a favor, però no seria un país on tothom treballaria en la mateixa direcció, que és la que ens ha de portar a assolir una societat més justa, econòmicament equilibrada i disposada a convertir-se en una potència econòmica regional. Només podrem aspirar a ser una nació sense grans fissures si superem amb escreix aquest 51%, i per això ens calen

les persones de l'àrea metropolitana de Barcelona, on es concentra bona part de la immigració que entre els anys quaranta i setanta del segle passat va venir a fer fortuna a Catalunya i on hi viu també la descendència.

En aquest territori ni tan sols el catalanisme polític ha fet bé els deures; menys encara l'independentisme. Súmate era un invent polític i, com a tal, un cop assolits certs objectius ha deixat de ser una eina amb consistència.

EL QUE UN DIA VA SER EL CINTURÓ ROIG avui ha canviat la tonalitat per taronja, i molts ho consideren un fet normal. Personalment ho considero un fet esperançador, si tenim en compte la seqüència històrica: durant els darrers anys del règim i els primers de la Transició va ser fugaçment *psu-quer*, per ràpidament canviar per la tonalitat roja socialista que s'hi va instal·lar amb una còmoda majoria durant anys i panyes. El dia que Badalona i Castelldefels van caure en mans del PP, que a més a més va pujar gairebé a totes les poblacions metro-

“Si la ideologia no condiciona el vot, vol dir que els independentistes encara tenim una esperança de canviar el color de l'àrea metropolitana

politanes, es va poder comprovar que el vot ideològic dels vuitanta havia passat a un de més pragmàtic que resumiria molt bé José Montilla en un eslògan electoral: “Fets, no paraules.” Els populars prometien fets i ara Ciutadans els ha pres la majoria perquè els conservadors no han complert.

SI LA IDEOLOGIA NO CONDICIONA EL VOT, vol dir que encara tenim una esperança i que podem convertir en quadribarrades les poblacions del cinturó. No cal prometre res, tan sols posar un mirall davant els ciutadans d'aquests municipis i, per un cop en la vida, escoltar-los a canvi de no voler res. En aquest sentit han estat molt bones dues iniciatives: una d'abans de l'1 d'octubre i una altra de recent i espontània. La primera, avalada pel col·lectiu Moltes Mercès, és una criatura filla d'un badaloní: un excel·lent reportatge que porta per títol *La fuerza del sí*. El director i realitzador Lluís Cabezas va fer un exercici tan senzill com plantar una càmera davant persones que viuen en aquest entorn i fer-los explicar què els havia portat a fer-se independentistes.

LA SEGONA VA NÉIXER A LA XARXA—i ara ha pres forma de llibre— espontàniament, a partir de la provocació de l'intel·ligent empresari Joan Canadell, que va demanar per Twitter que persones que s'haguessin fet republicanes l'últim any expliquessin per què havien fet aquest pas. La violència de l'1 d'octubre apareix com un catalitzador; això i el convenciment que Espanya no té res a oferir, que és corrupta. És impactant el testimoni d'un extremeny que fa 58 anys que viu a Catalunya, que no parla gota de català, però que vol una República perquè ja està fart que l'Estat humiliï Catalunya i els catalans.

TOTS ELLS SÓN L'AUTÈNTICA I ÚNICA majoria social que ens cal anar a convèncer. I els comuns i tota la resta que facin el que els plagui. Parleu sisplau amb la gent. Ells ho canviaran tot.

De set en set

Imma Merino

Taviani

Quan va presentar-se la retrospectiva que la Filmoteca dedica actualment als germans Taviani, Paolo va explicar que havia vingut sol a Barcelona perquè Vittorio patia les conseqüències d'haver sigut atropellat per un cotxe. El gran dels Taviani no va recuperar-se i ha mort als 88 anys. Arran d'aquesta mort, he repassat la meua relació amb el cinema dels dos germans italians amb una perspectiva marxista transfigurada poèticament. És així que m'he recordat com l'adolescent que, al fa temps desaparegut cinema Gri-dó d'Olot, va quedar commoguda per la història autobiogràfica del sard Gavino Ledda, que va aconseguir escapar de la tirania i brutalitat d'un pare que, arrancant-lo de l'escola i aïllant-lo socialment, n'era l'amo, al qual servia fent de pastor.

Després de *Padre Padrone*, he vist uns quants films més dels Taviani, des de *La nit de Sant Llorenç*, que és la del 10 d'agost del 1944, en què els veïns d'un poble de la Toscana es refugien en un bosc per escapar dels bombardejos, fins a *Cèsar ha de morir*, amb la qual van posar en escena el *Juli Cèsar* de Shakespeare en una presó i amb presoners reals. Els films són els d'uns humanistes que no és per res que hagin adaptat Tolstoi en diverses ocasions. El cas és que, de tots, el que més estimo és un del 1979, *Il Prato*, que va ser mal estimat en la seva època. L'acusaven de renúncia ideològica en fer present la crisi d'un jove que, sense voler adaptar-se a un món que li fa mal, es consagra a l'enamorament que sent per una noia aparellada amb un amic: una història *wertheriana* a San Gimignano que acaba amb un suïcidi. De jove la vaig veure un munt de cops. I viui amb mi el moment en què Isabella Rossellini (filla d'un cineasta pel qual els Taviani sentien una filiació) mira amb llàgrimes als ulls el final de *Germania anno zero* en què el nen Edmund se suïcida. Era un temps en què encara tenien sentit aquestes paraules del protagonista d'*Il Prato*: “Al cinema et sents sol i a la vegada acompanyat compartint una emoció.”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

ERC insta JxCat a no anar al límit pel govern

Replica a Puigdemont que no cal esperar més "de forma innecessària" per formar executiu

Comença el saló Alimentaria del 2018

S'hi presenten les novetats d'un sector que destaca pel seu creixement i innovació

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

La justícia no atura la marxa

DENÚNCIA Junqueras, Sànchez i Cuixart carreguen davant Llarena contra l'intent de criminalització del moviment independentista **PARCIALITAT** El diputat de JxCat li retreu que actuï com a jutge i com a víctima del procés

Montse Oliva
MADRID

Amb el ressò ciutadà de la manifestació que el dia abans va omplir l'avinguda del Paral·lel de Barcelona per demanar la fi del setge judicial, Oriol Junqueras, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart van haver de comparèixer ahir davant el magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena, mentre que, a pocs metres de distància, el major Josep Lluís Trapero i altres càrrecs d'Interior ho feien davant la magistrada Carmen Lamela, a l'Audiència Nacional. Completament al marge del clam social que exigeix l'alliberament dels presos i el retorn dels exiliats, la maquinària judicial engegada contra els artífexs del procés continua el seu ritme i la intenció, de fet, és concloure els darrers passos de la instrucció per poder fixar la data dels respectius judicis. En el cas del Suprem, els processats s'enfronten al delictes de rebel·lió, i en el de l'Audiència, al de sedició.

Junqueras, Sànchez i Cuixart van aprofitar la seva presència davant Llarena per expressar el seu desacord amb el processament i denunciar la seva

Les frases

“Defensar la independència i promoure-la és plenament legal”

Oriol Junqueras
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Vostè –dirigint-se a Llarena– no pot ser jutge i víctima del procés”

Jordi Sànchez
DIPUTAT DEL JXCAT

“L'única violència que hi va haver l'1-O va ser la policial”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIVUM CULTURAL

manca “objectivitat”, posant en evidència la seva condició de presos polítics d'un procés de “criminalització” de l'independentisme; “d'un moviment ciutadà pacífic” amb l'única intenció “d'eliminar-lo del mapa”, reblava Andreu van den Eynde, advocat de Junqueras, a la sortida de la interlocutòria, on va comparèixer davant la premsa conjuntament amb Jordi Pina, lletrat de

Sànchez, i Marina Roig, de Cuixart.

Els tres processats van reivindicar davant Llarena el seu dret a defensar i promoure la independència de Catalunya, sense haver-hi de renunciar en cap moment, mentre denunciaven la “deriva” marcadament política en el relat dels fets que atribueixen al jutge i la seva evolució en funció dels esdeveniments a partir del 21-D. La conclusió va ser que s'estan perseguint idees, no delictes. En un procés judicial en què 25 dirigents catalans s'enfronten a les acusacions de rebel·lió, malbaratament de diner públic o desobediència, van obviar aspectes concrets de l'acte de processament i van optar per carregar contra la manca “d'imparcialitat” i la persistent vulneració dels drets fonamentals.

Contundència

L'al·legat més contundent, però, va ser el del diputat de JxCat, al qual la setmana passada el jutge privava per segona vegada de poder participar en el debat d'investidura com a candidat a la presidència de la Generalitat, fins i tot després que el Comitè de Drets Humans de les Na-

Un furgó policial que traslladava un dels tres empresonats que ahir van comparèixer davant Llarena ■ EFE

Junqueras: “No es va gastar ni un euro”

El vicepresident econòmic, Oriol Junqueras, reivindicava davant Llarena la “plena legalitat” de voler promoure la independència, mentre incidia en el fet que per aconseguir-ho mai no s'ha propiciat cap acció violenta. “Crec en la dignitat humana, en el pacifisme

i en la convivència”, subratllava, mentre reiterava que convocar un referèndum “no és cap delictes”. Durant la seva intervenció al Suprem de gairebé una hora –durant la qual només va respondre al seu advocat– va voler tornar a emfasitzar que no s'ha gastat

“ni un sol euro” en el procés, tenint en compte que també se l'acusa de malbaratament. El seu al·legat coincidia amb l'afirmació que ahir va fer el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, que afirmava que no ha detectat cap moviment en els comptes del govern.

cions Unides hagués reclamat, de manera cauteladora, que es tinguessin en compte els drets polítics de l'aspirant; una resolució que el número dos de la llista de JxCat va usar per recriminar al magistrat que no l'hagués tinguda en compte. “Vostè no pot ser jutge i víctima” en el procés, va acabar etzibant Sànchez a Llarena. El dirigent tampoc no va passar per alt que el magistrat es referís

a “l'estratègia que patim” –en relació amb els passos del procés independentista– en l'acte de dijous passat en el qual insistia en la reiteració delictiva per denegar-li el dret a defensar la candidatura. L'ús de la primera persona del plural en els relats de l'instructor –com a part afectada pels delictes que s'investiguen– va ser un dels retrets que va deixar anar Sànchez com a mostra de

la “manca d'objectivitat”, però no va ser l'únic.

En aquesta ocasió, el processat va encerrar-se al magistrat en alguns moments de la seva compareixença per assenyalar-li el caràcter “injust” de la instrucció. Llarena, que el va tallar davant algun dels al·legats, li va acabar replicant que la seva defensa ja coneix quines són les vies per expressar la seva disconformitat amb les deci-

L'APUNT
Govern i Puigdemont
Marc Bataller

L'entrevista de diumenge a Carles Puigdemont va deixar clar un aspecte: que el president no vol eleccions i que es trobarà una solució per formar govern. Això sí, no va desvetllar quin seria el pla ni el candidat. En aquest sentit, la setmana passada l'expresident d'ERC Joan Puigcercós, en una entrevista a El Punt Avui TV, que els recomana al cent per cent i que poden recupe-

rar al web, va assenyalar una possibilitat que podria ser ideal: invertir ara un president provisional en espera que Puigdemont ho pugui ser. Així es recuperaria el govern i es podria començar a treballar urgentment, perquè, com deia Puigcercós, si ens quedem només en la reivindicació i no abordem el dia a dia, tindrem un greu problema.

Trapero es va posar a les ordres del TSJC el dia de la DUI

El major insisteix a l'Audiencia Nacional a desvincular els Mossos de l'estratègia política del procés independentista

El major Josep Lluís Trapero, a la seva arribada ahir a l'Audiencia Nacional ■ EFE

sions; és a dir, recurrent en apel·lació, donant per fet, doncs, que no hi haurà cap modificació del seu relat. El seu advocat, Jordi Pina, concloïa a la sortida que Sánchez s'havia queixat que amb la seva negativa a no permetre que acudís a la investidura no se li havia deixat demostrar "que estava equivocada. Que no tenia cap intenció de cometre cap delictes, sinó d'apel·lar al diàleg i a la concòrdia". Fonts presents en la interlocutòria van explicar que l'exlíder de l'ANC —processat juntament amb Cuixart pels fets del 20 de desembre a la conselleria d'Economia— va lamentar que s'utilitzin paràmetres d'altres territoris per intentar justificar una violència que mai no ha existit en els actes independentistes. "Catalunya no és Corea del Nord", hau-

ria reblat.

L'actitud de Sánchez d'ahir va ser força diferent de la que va mantenir en una anterior compareixença al Suprem —en aquesta ocasió davant la sala d'apel·lacions—, mo-

La cita coincideix amb el mig any de presó de Sánchez i Cuixart

ment en el qual va anunciar la seva intenció d'abandonar l'escó per tornar a l'activitat docent. Això ho assegurava el 20 de març passat, després que per primera vegada Llerena li hagués impedit anar al Parlament. En tot cas, l'estratègia conjunta va ser la de reivindicar el seu sobiranisme, insistir en el fet que està basat en el pa-

cifisme i carregar contra el caràcter polític del procés judicial i la vulneració dels seus drets.

La de Sánchez va ser la intervenció més extensa, mentre que la més curta va ser la del president d'Òmnium. Cuixart també va incidir en el tarannà calmat de l'independentisme tot sentenciant: "L'única violència que hi va haver l'1-O va ser la policial." La interlocutòria va coincidir amb els sis mesos d'empresonament dels Jordis. L'expresident de l'ANC no va passar per alt aquest fet i ahir, a través del seu compte de Twitter, ho denunciava: "Mig any de presó preventiva per uns fets emparats per la llibertat d'expressió i de reunió." "Qui considera que la mesura és proporcionada? Qui considera que les acusacions estan justificades?" ■

M.O.
MADRID

La xifra

3

delictes s'imputen a Josep Lluís Trapero, dos de sedició i un tercer d'organització criminal.

Una cosa era la voluntat dels òrgans polítics i una altra, l'actuació dels Mossos d'Esquadra, "que va ser presidida per una ferma determinació de complir amb l'ordenament legal i vigent i amb les ordres del poder judicial i la fiscalia". Aquest és l'al·legat que va presentar ahir la defensa del major Josep Lluís Trapero després de l'acte de processament de la jutgessa de l'Audiencia Nacional Carmen Lamela. En l'escrit, l'antic cap de la seguretat catalana aporta els correus que el dia 27 d'octubre, com a conseqüència de la declaració de la DUI al Parlament, va enviar al president del TSJC, Jesús Barriento, així com al llavors fiscal superior de Catalunya, José María Romero de Tejada, en els quals els assenyalava que els Mossos es posaven a la seva disposició "amb la finalitat de complir les or-

dres que se'n poguessin derivar". Amb aquest escrit la defensa pretén demostrar que l'actitud de Trapero resulta "incompatible" amb l'existència de la trama politicojudicial amb l'objectiu de garantir la independència que la jutgessa relata en l'ordre.

La lletrada Olga Tubau també hi afegeix que és difícil mantenir que hi havia "una pretesa col·laboració entre la cúpula política d'Interior i els comandaments dels Mossos quan aquest darrers, en un acte sense precedents, i de manera pública, traslladen la seva discrepància" amb

els polítics i manifesten els seus "compromís" amb els mandats judicials.

En aquest escrit també revela que en els dies previs a l'1-O Trapero va demanar reunir-se amb el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, per traslladar-li la "preocupació" pel manteniment del referèndum per la possibilitat que derivés en problemes d'ordre públic, la "discrepància" amb algunes declaracions de polítics envers el paper dels Mossos com a garants de la celebració del referèndum, i emfasitzar el fet que "des del cos policial no compartien el projecte independentista".

Trapero va acudir ahir a l'Audiencia Nacional per rebre la comunicació del seu processament, com l'exdirector del cos policial Pere Soler i l'exsecretari d'Interior César Puig. La intendent Teresa Laplana va comparèixer davant Lamela per videoconferència. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent explora reunir-se amb l'ONU a Ginebra

Demana una entrevista amb l'alt comissionat pels Drets Humans després que el TS desobeís les mesures cautelars

Redacció
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, va començar a explorar la possibilitat de reunir-se amb representants de l'ONU després que el jutge del Tribunal Suprem va rebutjar permetre que Jordi Sánchez participés en el debat d'investidura convocat per divendres passat. Llàrena no va garantir el compliment dels drets polítics de Sánchez com li reclamaven les mesures cautelars fixades pel Comitè de Drets Humans

La xifra

2

vegades han intentat JxCat i ERC reunir Jordi Sánchez. La darrera, amb les mesures cautelars de l'ONU.

de l'ONU. Per aquesta raó, segons va avançar Efe, Torrent va demanar una reunió amb representants de l'Oficina de l'Alt Comissionat de l'ONU per als Drets Humans. Els seus màxims responsables, pe-

rò, no són aquesta setmana a Ginebra, de manera que s'avaluava com i amb qui es podria fer la reunió. Tant l'alt comissionat, Zeid Ra'ad al-Hussein, com el seu número dos, Kate Gilmore, no són a Ginebra. Sí que va confirmar la setmana passada que hi és la secretària general d'ERC, Marta Rovira, a l'exili.

Zeid Ra'ad al-Hussein coneix bé el cas català. En el seu informe anual, l'alt comissionat va recordar a les autoritats espanyoles que la presó preventiva, que afecta nou dirigents

Roger Torrent amb Josep Costa en l'acte de divendres pels represaliats pel franquisme ■ ACN

polítics i socials catalans, ha de ser una "mesura d'últim recurs" i va instar les parts catalana i espanyola a resoldre el conflicte a través del "diàleg polític". Per l'alt comissionat, també va ser "qüestionable" l'actuació de les forces policials espanyoles per impedir el referèndum de

l'1-O. De fet, l'endemà de la votació de l'1-O, Zeid Ra'ad al-Hussein va emetre un comunicat en què va expressar la seva "preocupació" per la violència policial.

Per esclarir els fets, l'alt comissionat va demanar a les autoritats espanyoles que s'obris una comissió

d'investigació independent i imparcial. Ja aleshores va advocar per la negociació i per una resolució que inclogui "el ple respecte a les llibertats democràtiques". També demanava a Espanya que acceptés les sol·licituds de visites demanades per experts en drets humans. ■

VIU L'HORT
CASTELLSERÀ
1ª FIRA D'HORTICULTURA
21 · 22 D'ABRIL DE 2018

Viú l'hort

www.firahorticultura.cat

- Tallers, conferències, xerrades i sortides.
- Espai restauració amb menú fira, zona de picnic, espai HORT i exposició de fotografies.
- ZONA INFANTIL. Tallers per als més petits, espai per poder jugar i l'inflable per reciclar saltant.
- Exposició "ORGÀNICA" de l'Agència de residus de Catalunya.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC insta JxCat a no esgotar el termini per formar govern

■ Insisteix que no cal esperar més “innecessàriament”, i avança que demanarà la delegació de vot de Comín per facilitar-ho ■ El PDeCAT evita ara apressar Puigdemont, i Cs i el PP carreguen contra TV3

Ò. Palau / O.A.-Etxearte
BARCELONA

ERC està “molt d'acord” amb el president Carles Puigdemont que, tal com va dir diumenge a la nit a TV3, s'han d'evitar unes noves eleccions, però insisteix que no es pot “esperar” a formar govern i a recuperar les institucions de les urnes del 155. “No cal esgotar terminis, no cal esperar més de manera innecessària”, reiterava ahir, una vegada i una altra, la portaveu, Marta Vilalta, després de la permanent del partit. “Estem preparats, tenim un pacte... Fem-ho!”, etzibava a JxCat, de qui depèn la tria d'un nou candidat que permeti una “investidura efectiva”. Per facilitar-la, de fet, Vilalta avançava que, “quan sigui necessària”, tramitaran al Parlament la petició de delegació de vot del conseller Toni Comín, igual que va fer el mateix Puigdemont fa unes setmanes. Vilalta recordava que no s'hi ha presentat recurs i que, “per tant, pot tenir efectes”, com en podria tenir la de Comín, que està en una situació processal similar.

El PDeCAT, en canvi, va evitar ahir apressar Puigdemont. La portaveu, Maria Senserrich, va defensar que la “necessitat de formar govern”, existent des

L'entrevista a Puigdemont de diumenge a TV3 va irritar els partits unionistes, però va tenir grans xifres d'audiència ■ ACN

de fa molts mesos, s'ha de fer “compatible” amb les “circumstàncies de no normalitat” en què viu la política catalana. El partit s'adaptava així al ritme marcat pel president i evitava insistir en la urgència d'un executiu com havia fet reiteradament fins ara, coincidint amb ERC. Després que dissabte Oriol Junqueras demanés per carta a JxCat que posés fiales “gesticulacions”, Senserrich va al·legar que el fet d'intentar que siguin investits candidats que tenen tots els drets polítics “no són gesticulacions”. “És posar en evidència la vulneració de drets de persones que no

Les frases

“Cal un govern urgent per situar el país en condicions favorables; ningú creu que sense podem estar millor”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Els drets polítics dels candidats proposats no són gesticulacions, sinó posar l'Estat davant del mirall”

Maria Senserrich
PORTAVEU DEL PDECAT

“Els sindicats reben diners públics i tenen funció constitucional, i ahir van donar suport als independentistes”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS

han comès cap dels delictes pels quals se'ls acusa”, hi afegia. Les tres forces republicanes, en tot cas, mantenen contactes permanents, i ara estan en espera que Puigdemont reuneixi demà el grup parlamentari a Berlín, quan podria moure fitxa sobre la investidura

després que el jutge Pablo Llarena impedís per segon cop la de Jordi Sánchez.

JxCat impulsa en paral·lel la reforma de la llei de la presidència, en tràmit al Parlament, per permetre una investidura i l'exercici del govern a distància, cosa que, per Senserrich, és una

manera “d'intentar saltar els murs” que posa l'Estat. Vilalta també valora que aquest és un altre “recurs disponible” que podria servir per formar govern, si bé ERC tem que, en cas que es pogués aprovar abans del 22 de maig, quedaria sense efecte immediatament per

un més que probable recurs del govern espanyol al Tribunal Constitucional.

Pel que fa a l'èxit de la gran mobilització de diumenge per la llibertat dels presos polítics, Vilalta es felicita perquè va recuperar “l'esperit del 3-O” per la seva “transversalitat i pluralitat”. ERC confia, de fet, que sigui “el punt de partida” de cara a l'ampli front unitari per la democràcia que està mirant d'impulsar Roger Torrent des de la presidència del Parlament. Senserrich va subratllar que la protesta va anar “més enllà de l'independentisme”, perquè es tracta d'una qüestió que implica els “demòcrates”.

Mentrestant, l'unionisme estenia ahir a TV3 les crítiques a Puigdemont. Cs i el PP van exigir explicacions per l'emissió “absolutament impròpia” de l'entrevista al president —que, per cert, va obtenir una audiència rècord, amb gairebé un milió d'espectadors—, i van demanar que es formi una comissió de control dels mitjans públics al Parlament. A més, Cs va registrar una bateria de preguntes al Parlament per esbrinar per què s'ha fet i quant ha costat, mentre que el seu líder, Albert Rivera, suggeria a Tele5 que sigui el Senat el que en faci el control. Cs va criticar la participació dels sindicats en la marxa de diumenge, i el PP destacava que cada vegada hi va “menys gent, i més radicalitzada”. Els populars comparen Puigdemont amb un “cabdill” per la seva “política personalista”, i el PSC també el critica per haver “desconnectat del sentit comú” i haver insistit “en la via unilateral”, mentre l'insta a formar un govern “que respecti el marc legal”. ■

Arxiven la causa contra l'alcalde de Callús pel referèndum de l'1-0

M.B.
BARCELONA

L'1-0 va deixar moltes i moltes imatges icòniques. Moltes imatges que quedaran gravades per sempre, tant per bé, amb les històriques votacions, com per mal, amb les dures càrregues policials. Una d'aquestes va passar en

una petita vila del Bages, Callús, quan l'alcalde va intentar dialogar amb la policia a l'entrada d'un dels col·legis però l'únic que va rebre a canvi va ser una empenta, per culpa de la qual va caure a terra.

Per surrealista que pugui semblar, el batlle, Joan Badia, va ser acusat d'un delictes de desobediència i

va haver de declarar davant del jutjat, que ara ha arxivat la causa de manera provisional. En la resolució, que es va fer pública ahir, s'explica que el mateix ministeri fiscal va demanar l'arxivament perquè les actuacions que hi constaven “són insuficients per sustentar cap acusació”.

A més, la fiscalia tampoc ha trobat cap prova incriminàtoia i ha constatat l'existència de “versions contradictòries” sobre allò que va passar l'1-0. “Davant el cúmul de dubtes al voltant d'allò que realment va passar, es procedeix a acordar l'arxivament provisional”, ha resolt la jutgessa. ■

L'alcalde de Callús, Joan Badia, durant la seva declaració al jutjat, el mes de febrer ■ ARXIU / ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Montoro reafirma que no es va gastar diner públic en l'1-0

■ El ministre d'Hisenda també admet que no hi ha finançament públic en les despeses de Puigdemont a l'exili ■ Defensa que l'Estat ha impedit pressupostàriament la independència

Cristóbal Montoro, ministre d'Hisenda, en la seva compareixença en l'última sessió del control al Congrés dels Diputats ■ EFE

Redacció
BARCELONA

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, reafirma que no es va destinar cap diner públic a l'organització i celebració del referèndum de l'1-0 i hi afegeix que tampoc es finança amb fons públics l'estada del president Carles Puigdemont a l'exili. El ministre ho ha repetit en una entrevista al diari *El Mundo*, en què afirma: "No sé amb quins diners es van

pagar les urnes dels xinesos de l'1 d'octubre, ni la manutenció de Puigdemont. Però sé que amb diners públics no."

De fet, Montoro defensa així l'efectivitat de la intervenció de les finances de la Generalitat per part seva des del setembre, setmanes abans de la celebració del referèndum. El titular d'Hisenda assegura que el control de despesa finalista de la Generalitat funciona des de la intervenció estatal, que permet

El Diplocat recorda que Cs, el PP i el PSC hi han pres part

L'assemblea d'extreballadors del Diplocat, acomiadats després que el govern espanyol ha dissolt l'organisme de la Generalitat, recordava ahir en un comunicat que els partits Cs, el PP i el PSC –els que donen suport a l'aplicació del 155– han participat regularment en les activitats que organitzava. En les jornades a l'Estat espanyol s'han convidat tots els partits, de mane-

ra que en determinades taules hi havia una majoria de convidats contraris a la independència. De fet, el comunicat de comiat dels extreballadors defensa que mai ha pres partit per la secessió, sinó que ha explicat a l'exterior que una majoria de catalans vol decidir en referèndum el seu futur polític. Recorden que el seu origen és el Patronat Català Pro-Europa, que és

independent de les delegacions a l'exterior i que ha organitzat activitats municipalistes, d'energia, refugiats o que ha donat beques d'estudis. Acusen el govern espanyol d'extralimitar-se: "L'article 155 no habilita a dissoldre organismes autonòmics." Demanen als 39 membres públics i privats que l'integraven que denunciïn públicament el tancament "arbitrari i injust".

tenir el control dels 35.000 milions d'euros que gestiona la Generalitat. En aquest sentit, el ministre explica que només s'haurien pogut desviar fons en el cas hipotètic que "un funcionari conxorxat amb algun proveïdor de la causa" s'hagués dedicat a falsificar les factures.

Montoro assegura que la interventora general de la Generalitat ha respost setmanalment als seus requeriments perquè, si no ho fa, s'arrisca a una condemna de presó. Ara bé, tot i defensar que no s'han destinat diners públics a l'1-0, el ministre hi afegeix que aquesta no és l'única condició perquè hi hagi delictes de malversació de fons. Indica que n'hi pot

La frase

“No sé amb quins diners van pagar les urnes i la manutenció de Puigdemont. Amb diners públics no”

Cristóbal Montoro
MINISTRE D'HISENDA

haver pel fet d'"obrir un recinte públic per fer un acte polític il·legal, per exemple" en referència a l'obertura de les escoles com a col·legis electorals.

Montoro defensa que el procés independentista ha fracassat i hi afegeix: "Vivim en un estat que pot impedir pressupostàriament la independència. I és el que hem fet." Després d'afirmar que l'Estat ha après lliçons per al futur, nega que hagin tardat a reaccionar: "Ens havien elegit per sortir de la crisi. Alguns creuen que t'escullen per evangelitzar." ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Evitar eleccions

L'agenda de la política catalana la continua portant Carles Puigdemont. La seva idea és evitar la repetició de les eleccions i formar un govern que respongui al mandat del 21-D, de manera que confia no haver d'esgotar el límit de la investidura fixat en el 22 de maig. La voluntat de Puigdemont, sense coincidències ideològiques ni estratègies,

coincideix amb la de tot l'arc parlamentari. Ara mateix tot se centra a evitar la repetició dels comicis. L'actual panorama indica que unes noves eleccions esdevindrien un duel entre Puigdemont i Arrimadas. Hi ha enquestes que indiquen que Cs superaria en vots el seu resultat del 21-D, quan va guanyar les eleccions al Parlament, i que hi hauria més absten-

“Unes noves eleccions esdevindrien un duel entre Puigdemont i Arrimadas”

ció. Enquestes que donen per fet que Arrimadas seria la primera dona proclamada 131 president/a de la Generalitat, un risc que Ciutadans no vol córrer davant el seu projecte espanyol. Els taronges haurien de tenir molt clar l'assoliment del poder del govern català. Ciutadans evita jugar fort i perdre Catalunya perquè els seria perjudicial per als seus projectes de la política espanyola.

Els vots independentistes van ser comptats el 21-D. Ara, segons les enquestes, sortiria aproximadament el mateix resultat. Això no permetria als partits sobiranistes formar govern amb comodat, tot i gaudir novament de la

majoria parlamentària. Difícil és que l'independentisme s'avinagués a anar en una sola llista, com va proposar Carles Puigdemont el 21-D, un fet que cada cop serà més difícil davant la proximitat de les municipals de l'any vinent. A qui tampoc convé repetir eleccions es al govern espanyol, ja que quedaria molt clar que Cs va molt al davant del PP.

Evitar eleccions és una de les poques coincidències que ara mateix té la política catalana. També serà difícil l'acord.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quadern d'economia

Lliçons de dret penal

Francesc Cabana

Barcelona

Soc economista d'honor del Col·legi d'Economistes de Catalunya, llicenciat en dret i advocat. No soc la Sra. Cifuentes. Després d'aquest pròleg, he de manifestar el terror que m'infonen les lliçons de dret penal i dret processal penal que ens estan donant els fiscals de l'Estat i els mitjans de comunicació que donen suport al govern espanyol en la seva lluita aferrissada contra el catalanisme polític

Em van suspendre la primera convocatòria de dret penal –ho he d'acceptar–, però encara recordo els conceptes bàsics de la ciència. Treballàvem sobre un Codi Penal franquista i no sobre el del 2015. Era un codi que considerava delictes l'homosexualitat, per exemple, però que representava l'estat de dret d'aquell moment, com el del 2015 representa l'estat de dret actual. Aquest el configuren unes persones que tenen unes idees que es manifesten a través dels articles del codi. En qualsevol codi, alguns fets són claríssims: si un home mata la seva dona amb

El president del Suprem, Carlos Lesmes, a l'Escola Judicial de Catalunya ■ JUANMA RAMOS

una destrala davant de 50 persones, és un assassinat de primer grau, en el codi franquista i en el del 2015.

No hi ha una taula de les lleis penals inamovible. Per això existeix l'advocat defensor, que defensarà l'home de la destrala, dient que estava boig, per exemple. Els penalistes discuteixen i interpreten els matisos de la llei.

Però el que sí que hi ha és un sentiment popular que qualifica pel seu compte, en virtut de la cultura que ha rebut, i que rarament s'equivoca. I em refereixo a delictes que tenen una definició clara i que són acceptats des de l'edat mitjana.

Una rebel·lió és la del coronel Tejero del 1981, amb la metrallera al Congrés dels Diputats i els

trets al sostre de l'edifici. Pujar dalt d'un cotxe de la Guàrdia Civil i demanar pau als manifestants no és rebel·lió. No cal que vinguin uns jutges alemanys per entendre que la rebel·lió, delictes gravíssim castigat amb molts anys de presó, no és el que van fer els nostres amics empresonats i exiliats. El sentiment popular és molt clar en aquest sentit.

La paraula *terrorisme* deriva de la paraula *terror*, com és fàcil d'entendre. I la definició de *terror* és 'por extrema, que fa tremolar'. No crec que els aturats a l'autopista pels CDR tinguessin una por extrema; com a molt, un emprenyament extrem. La versió popular és també clara en aquest sentit.

L'estat de dret és l'argument utilitzat pel president del govern espanyol per defensar els seus fiscals i jutges. Ell, que no és jurista, no s'adona que l'estat de dret pot ser simplement el que deriva d'uns partits que tenien majoria al Parlament. El Codi Penal del 2015 és el d'ell. Fer el que han fet amb els empresonats, amb els exiliats i amb la Tamara és fer passar bou per bèstia grossa. En les primeres versions del presumpte acte de terrorisme de la Tamara, es deia que tenia un plànol de la caserna de la Guàrdia Civil a Barcelona, que va resultar que era un mapa amb l'itinerari per arribar-hi. Hi ha una mica de diferència, que ningú es va afanyar a aclarir.

Els fiscals, els jutges i els advocats han de fer la seva feina. Però no hi ha DRET que qualifiquin un cop de puny com una acció que podia acabar amb un assassinat, i un tall de carreteres com un acte revolucionari. Ens movem entre una infracció administrativa amb multa i un delictes amb una pena de 20 anys de presó. Ara soc jo qui suspèn aquests fiscals i jutges per haver actuat contra el sentit jurídic popular més elemental.

Política

Cartes de suport als presos polítics

RECUL L • Un llibre ha recopilat algunes de les milers de cartes de suport que han rebut els líders independentistes i polítics des que estan a la presó **CONDEMNAT** • Ahir va fer sis mesos que Jordi Sánchez i Jordi Cuixart van entrar a Soto del Real

Judith Larios
BARCELONA

Sis mesos. És el temps que fa que els Jordis estan a la presó. I per recordar-ho i mostrar el suport de la societat catalana a tots els presos polítics i exiliats ahir es va publicar el llibre *Per la llibertat! Mai no podran empresonar les idees*, un recull d'algunes de les milers de cartes de persones anònimes que han rebut des que estan privats de llibertat i també d'altres que han escrit ells mateixos. "Si continuem dempeus i fermes és gràcies a vosaltres. Ni un sol dia

hem deixat de rebre el vostre escalf i suport", llegia l'actor Pep Ferrer posant veu a una carta redactada per Joaquim Forn al novembre. I és que els centres penitenciaris han rebut al llarg dels darrers mesos una allau de cartes dirigides als líders i polítics independentistes, que han arribat a desbordar el control del correu de les presons. "El que fan aquestes cartes és posar llum a la foscor", va assegurar l'exdiputat de la CUP David Fernández.

Les parelles de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, Txell Bonet i Susanna Barreda, respectivament, van destacar que els ma-

El llibre que recull les cartes rebudes pels presos polítics, ahir en la seva presentació, en la qual van participar Txell Bonet i Ferran Cívit ■ JUANMA RAMOS

teixos funcionaris de Soto del Real reconeixen que mai cap altre pres havia rebut un volum tan elevat de correspondència i van plantejar que, si la societat els envia aquestes mostres de suport, és pel profund desacord amb la situació en què estan. "La presó preventiva va en contra de tot ordenament jurídic de l'Estat espanyol, i la dispersió dels presos i el patiment de les seves famílies no té precedents", va denunciar Bonet.

Els fons que es recaptin amb la venda del llibre, que ha suprimit el número 155 en l'enumeració de les pàgines, es destinaran a la caixa de solidaritat. ■

Un cotxe queda sepultat per una esllavissada al Pallars Jussà

■ Els efectius de seguretat intenten sense èxit el rescat dels ocupants del vehicle i avui preveuen continuar les tasques ■ L'LV-9124 queda tallada per les grans roques

Redacció

CASTELL DE MUR

Un vehicle en el qual presumiblement viatjaven dues persones va quedar sepultat ahir al terme municipal de Castell de Mur, al Pallars Jussà, quan hi va haver una esllavissada de roques de grans dimensions sobre la carretera LV-9124, a causa de les fortes pluges d'aquests dies. Els fets van tenir lloc cap a un quart de quatre de la tarda i el corrent de terres va provocar que tones de pedres d'una falda de la muntanya anessin a parar sobre la calçada, que ha quedat completament sepultada. Els serveis d'emergència van buscar des d'aleshores un cotxe que hauria quedat sota les pedres. Se sospita que a l'automòbil hi viatjava una parella que s'especulava que podrien ser els pares de l'alcalde de Sant Esteve de la Sarga, Jordi Navarra. Segons van explicar els Mossos d'Esquadra, tot fa pensar que sota les roques hi ha un cotxe

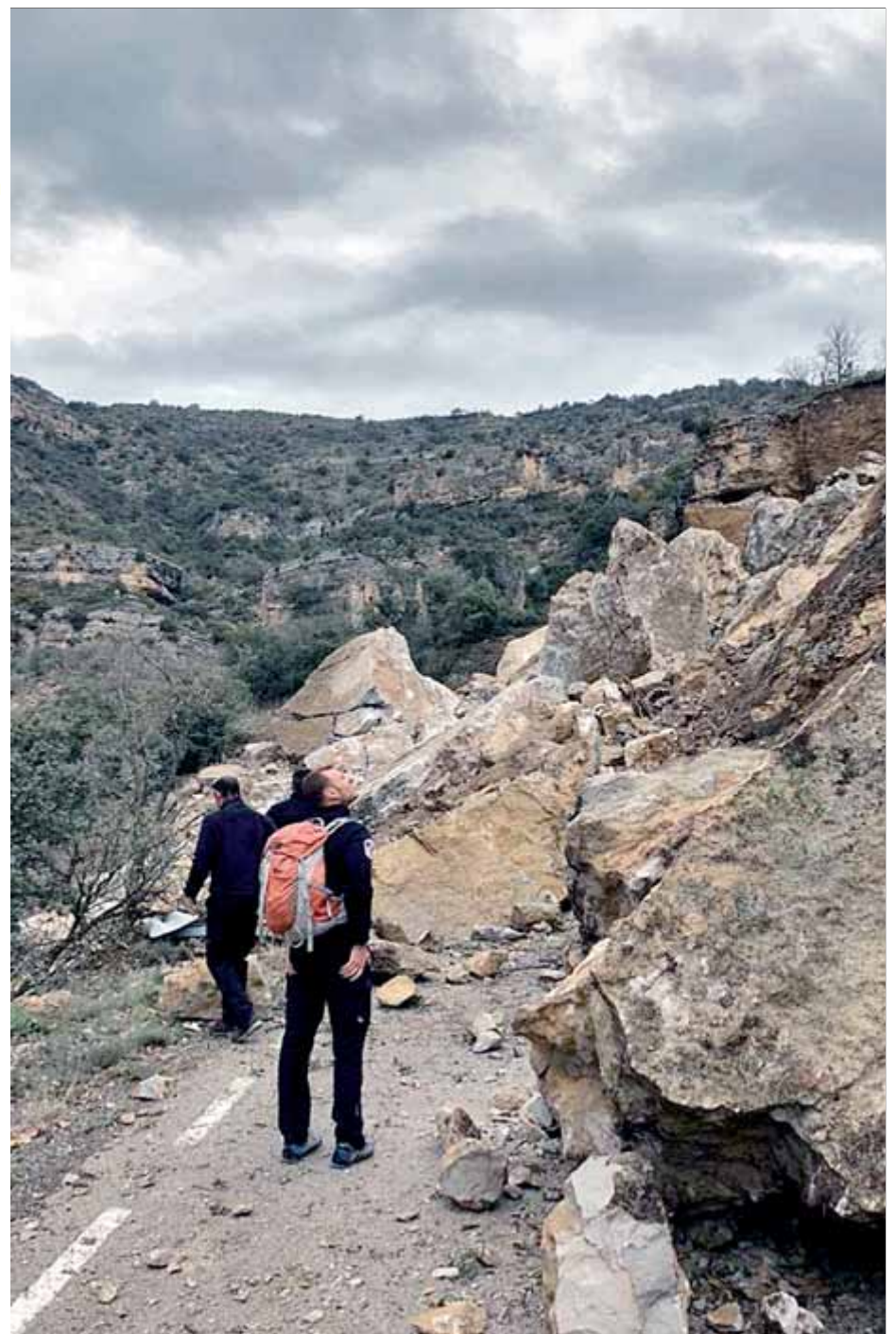
enterrat amb possibles víctimes mortals. Això no obstant, fins que no es pugui netejar la zona no confirmaran si l'esllavissada ha causat víctimes mortals. Tot i que es van intentar efectuar tasques de rescat, aquestes feines van resultar afectades per la inestabilitat de la zona, fins al punt que el Servei Català de Trànsit va recomanar als mitjans de comunicació no acostar-se a la zona pel perill que es produïssin més desprendiments.

Important desplegament

La magnitud de l'incident va generar un important desplegament de serveis d'emergència. Es van activar nou patrulles dels Mossos, amb la unitat de muntanya, cinc dotacions i l'helicòpter amb els GRAE dels bombers i una ambulància del SEM. També s'hi va desplaçar un tècnic geòleg de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya per estudiar l'estabilitat del terreny. Tot i els esforços per intentar acce-

dir al vehicle, aquests van resultar en va per la inestabilitat del terreny. Per això, es va decidir suspendre el rescat fins avui, quan Mossos d'Esquadra, bombers i els tècnics tenen previst seguir la recerca a la zona de l'esllavissada. Fonts dels Mossos van informar que la zona ha quedat tancada a l'accés de vehicles i persones pel risc que es puguin produir més esllavissades.

El president de la Diputació de Lleida, Joan Reñé, es va desplaçar també al lloc de l'accident, ja que la via és titularitat d'aquesta administració. Els tècnics de Vies i Obres de la Diputació també hi van ser. Quant a l'afectació viària, la carretera va quedar tallada al trànsit entre els quilòmetres 2,5 i 6, en tots dos sentits de la marxa, i la previsió és que almenys durant el dia d'avui el trànsit també estigui restringit. L'esllavissada hauria estat provocada per la gran quantitat de pluja que hi ha hagut aquests dies a la zona. ■

Els tècnics, analitzant els efectes de l'esllavissada a Castell de Mur ■ MOSSOS D'ESQUADRA

Busquen un pescador a Deltebre des de diumenge

Un dispositiu de recerca està en marxa des de diumenge a la tarda, per un pescador de 32 anys que va sortir al matí amb la seva embarcació del port esportiu de Deltebre i no va tornar. L'home, de nacio-

nalitat senegalesa, va abandonar el recinte portuari a dos quarts de nou amb una embarcació de color blanc de cinc metres d'eslora i sense cabina amb el nom d'Anais'. Va explicar que es dirigia a

pescar a la zona de la Marquesa i del far del Fangar. Paral·lelament, efectius de Creu Roja, bombers i pescadors de la zona busquen l'home al tram de riu que va del port de Riumar a la desembocadura.

Troben el cos del veí de Gironella desaparegut al riu Llobregat

Redacció

GIRONELLA

Una altra tragèdia a causa del mal temps que va fer la setmana passada va tenir ahir un fatal desenllaç. Els serveis d'emergències van trobar poc abans de les dues del migdia el cos sense vida del veí de Gironella de 51 anys que havia des-

aparegut diumenge al riu Llobregat. Segons van informar fonts dels Bombers de la Generalitat, el cos el van localitzar les unitats subaquàtiques en un canal a la zona del camp de futbol de Gironella, a la primera resclosa de la fàbrica de Cal Bassacs. L'home va sortir a passejar diumenge al matí amb

els seus dos gossos i no va tornar al domicili familiar. A partir d'aquí, va iniciar-se un dispositiu de recerca que es va centrar en dos punts en què les unitats canines haurien trobat algun tipus de rastre. Ahir al matí també es va donar l'ordre de tancar les portes del pantà de la Baells per facilitar la tasca

de les unitats subaquàtiques dels bombers i els Mossos. Arran d'aquesta acció, el cabal del Llobregat va baixar —aquests dies va molt ple a causa de les importants pluges que han caigut— i això va fer més fàcil el rastreig de la zona on es va trobar el cos, situada a un quilòmetre i mig del centre. ■

Membres de l'equip subaquàtic realitzant ahir al matí tasques de localització de l'home ■ ACN